

Tu tens el rellotge, jo tinc el temps (Acròstic-conte)

Un relat de: [free sound](#)

"Deixa el rellotge, acarícia el temps"

D esprés de la tempesta del desert,
E ns vàrem trobar mirant les estrelles.
I en el cel n'hi havia infinites, totes boniques. La més bella,
X iuxiuejava a cau d'orella.
A ra cantava, i així ens vam adormir...

E l teu cap sobre la meva panxa,
L a part tova del meu ventre era el teu coixí.

R ajolins de lluna plena,
E scampats amb mil bocins.
L a més bonica de la pluja d'estrelles, el més bonic del somni amb aplic.
L a nit passava,
O brint així el matí.
T ot de cop, amb el sol despertant-nos,
G ran bon dia vàrem dir,
E scrivint un gran somriure

,
À legrant aquell sentir.
C om un raig tu vas besar-me i
A mb bon tacte resseguir.
R ecorriem les dunes
I acaronàvem amb lletres.
C omençàrem jocs d'ombres sobre la sorra,
I nstants d'amor per recórrer.
A ra sento que el destí,

E m va regalar una bella història,
L a rialla va venir, el títol va ser així:

T roballa preferida.
E ntre les passes del camí,
M 'he trobat pedra preciosa,
P er això avui et vull dir:
S óc feliç de poder-te gaudir. Un regal per tu i per mi.

Març 2012 (Viu l'avui, el vent va dir!) Tu tens el rellotge, jo tinc el temps!!